

Een beetje theater om de scherpe kantjes te verzachten.

meer foto's op www.denoordoostpolder.nl/fotonieuws

Afscheid van 'school van Henk Hartog'

Met een informele bijeenkomst op het schoolplein is woensdagmiddag afscheid genomen van De Wegwijzer in Rutten. Een afscheid met een lach en een traan, met zon en een stevige plensbui.

RUTTEN

Op het plein staan oud-leerlingen, ouders en oud-ouders en oud-ouders die ook oud-leerling zijn. Oud-kleuterjuf mevrouw Mensink is aanwezig. Zij zag meerdere generaties gaan en komen, kreeg kinderen van oud-leerlingen in de klas.

Mevrouw Hartog, weduwe van Henk Hartog, toont met haar aanwezigheid eveneens haar betrokkenheid met de school waar haar man 31 jaar schoolhoofd was. 'Voor mij was het altijd de school van

Henk Hartog', zegt Leo Breukel, voorzitter van het College van Bestuur van Stichting Aves.

Breukel prijst evenals dorpsvoorzitter Bert Philipsen de vooruitstrevendheid van het onderwijs op De Wegwijzer. Hartog experimenteerde met Dalton-onderwijs en het huidige team werkte met TOM-onderwijs (Teamonderwijs Op Maat). 'De samenleving is veranderd', zo probeert Philipsen het sluiten van één van de drie scholen in het dorp te

verklaren, 'gezinnen zijn veel kleiner geworden en identiteit en verzuiling spelen steeds minder een rol'. Geschiedenis is verandering, 'en u schrijft vandaag geschiedenis', geeft hij zijn gehoor mee. Breukel is blij dat de bestuurlijke samenwerking binnen Aves de identiteiten waarborgt. 'Dat was ook onze doelstelling; de identiteit van de school die omvalt, laten oppakken door de andere school in het dorp.' Een proces dat volgens hem en mede-

collegelid Jos Timmermans in Rutten hele soepel verlopen is. 'Met een open houding en heel constructief', zo bedankt Timmermans beide teams. Dat neemt niet weg dat afscheid nemen pijn doet. Vooral als je nog nauw bij de school betrokken bent, er lesgeeft of kinderen naartoe brengt. Met een straattheateract wordt daar fijntjes op ingespeeld. Een beetje theater en een doos tissues verzacht de scherpe kantjes,

tekst en foto Margé Hof